

## דף צה.

עין משפט א.

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ה ה"ט

עין בסעיף הקודם

## דף צה:

עין משפט א.

הרמב"ם הל' ביאת המקדש פ"ד הי"ב

כיצד דוחה את הטמאה. • הגיע זמנו של אותו קרבן והיו רב הקהל שמקריבין אותו טמאין למת. או שהיו הקהל טהורים והיו הכהנים המקריבין טמאים למת. או שהיו אלו ואלו טהורין והיו כלי השרת טמאים למת. הרי זה יעשה בטמאה ויתעסקו בו הטמאים והטהורים כאחד ויכנסו כלן לעזרה. אבל הטמאים בטמאה אחרת כגון זבין וזבות ונדות וטמאי שרץ ונבלה וכיוצא בהן. לא יתעסקו ולא יכנסו לעזרה ואף על פי שנעשה בטמאה. ואם עברו ועשו או נכנסו לעזרה חיבין כרת

ס. כסף משנה: כיצד דוחה את הטומאה וכו'. משנה שם (דף ע"ט) נטמא קהל או רובו או שהיו הכהנים טמאים והקהל טהורים יעשה בטומאה. ומ"ש או שהיו אלו ואלו טהורים והיו כלי השרת טמאים למת. שם בברייתא. ומ"ש ויתעסקו בו הטמאים והטהורים כאחד ויכנסו כולם לעזרה. שם בברייתא שאין קרבן ציבור חלוק ופירש"י שאין קרבן ציבור הבא בטומאה חלוק מאחר שהקרבן רובו בטומאה אף היחיד עושה בטומאה. ומ"ש אבל הטמאים בטומאה אחרת וכו' לא יתעסקו ולא יכנסו לעזרה ואף ע"פ שנעשה בטומאה ואם עברו ועשו או נכנסו לעזרה חייבים כרת על הביאה ומיתה על העבודה וכו'. בפרק מי שהיה טמא (דף צ"ה:): תנן הפסח שבא בטומאה לא יאכלו ממנו זבין וזבות נדות ויולדות ואם אכלו פטורים [מכרת] ור"א פוטר אף על ביאת המקדש ופירש"י ואם אכלו פטורים מכרת דאוכל קדשים בטומאה כדיליף בברייתא בגמרא אבל מביאת מקדש לא פטרינהו [רחמנא] וידוע דהלכה כת"ק:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225 email: minchat.aaa@gmail.com

עַל הַבִּיאָה וּמִיתָה עַל הָעֲבוּדָה. שְׁלֹא נִדְחִית אֶלָּא טְמֵאת  
הַמֵּת בְּלִבָּד:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ה ה"ז

וְלִישָׁתָן וְעִרְכָתָן בַּחוּץ וְאַפִּיתָן בְּפָנִים כָּכָל הַמִּנְחוֹת:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ה ה"ז

לִישָׁתָן וְעִרְכָתָן בַּחוּץ וְאַפִּיתָן בְּפָנִים <sup>ע</sup> בְּעֶזְרָה כְּשֶׁאֵר  
הַמִּנְחוֹת. וְלָשִׁין אוֹתָן אַחַת אַחַת. וְאוֹפִין אוֹתָן שְׁתֵּים  
שְׁתֵּים:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ה ה"ז

אֵין אָפִית לָחֶם הַפָּנִים דּוּחָה אֶת הַשֶּׁבֶת <sup>פ</sup> וְלֹא אֶת יוֹם  
טוֹב. אֶלָּא בְּעֶרְב שֶׁבֶת אוֹפִין אוֹתָן וְעוֹרְכִין אוֹתָן לְמַחֵר.  
וְאִם חָלוּ שְׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְהִיּוֹת  
בְּחֻמֵּי שִׁי וּבְעֶרְב שֶׁבֶת אוֹפִין אוֹתָן מִיּוֹם רַבִּיעִי:

<sup>ע</sup>. כסף משנה: לישתן ועריכתן בחוץ ואפייתן בפנים וכו'. משנה פרק שתי הלחם (דף  
צ"ה:) אחד שתי הלחם ואחד לחם הפנים לישתן ועריכתן בחוץ ואפייתן בפנים וכו'  
רבי יהודה אומר כל מעשיהם בפנים ופסק כת"ק. ומ"ש כשאר כל המנחות, הוא תימה שהרי  
כתב בספ"ב ממעשה הקרבנות המנחות לישתן ועריכתן ואפייתן בפנים. ודוחק לומר  
שמ"ש כשאר כל המנחות לא קאי אלא אאפייתן. ומ"ש ולשין אותן אחת אחת וכו'. משנה  
פרק שתי הלחם (דף צ"ד):

<sup>פ</sup>. כסף משנה: אין אפיית לחם הפנים דוחה את השבת ולא את יום טוב וכו' עד ונותנן לארץ  
השלחן. משנה שם:

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ח ה"ח

וְאֵין עֲשִׂיתָן דּוּחָהּ יוֹם טוֹב וְאֵין צָרִיךְ לוֹמַר שֶׁכֶּת אֶלָּא  
אוֹפִין אוֹתָן מֵעֶרֶב יוֹם טוֹב שֶׁנֶּאֱמַר 'הוּא לְבָדוֹ יַעֲשֶׂה  
לָכֶם לָכֶם וְלֹא לְגִבוֹהָ: